

శ్రీ విష్ణు సూక్తమ్ (ఋగ్వేదం)

హరిః ఓమ్ ॥ విష్ణోర్ణకం వీర్యాణి ప్రవోచం యః పార్థి వాని విమమే రజాగ్ంసి
యో అస్మభాయ దుత్తరగ్ం సధస్థం విచక్రమాణస్త్రై ధోరుగాయో॥(యః) 1

విష్ణో రరాటమసి విష్ణోః పృష్ఠమసి విష్ణోశ్శుప్తేస్థో
విష్ణో స్సూరసి విష్ణో ర్ధ్రువమసి వైష్ణవమసి విష్ణవేత్వా॥ 2

తదస్యప్రియ మభిపాథో అస్యామ్, నరోయత్ర దేవయవోమదన్తి,
ఉరుక్రమస్య సహిబన్ధురిత్థా, విష్ణోః పదే పరమే మధ్వ ఉభ్యః॥ 3

ప్రతద్విష్ణు స్తవతే వీర్యాయ, మృగోనభీమః కుచరోగిరిష్టాః,
యస్యోరుషుత్రిషు విక్రమణేషు, అధిక్షియన్తి భువనాని విశ్వా,
పరోమాత్రయా తనువా వృధాన, నతే మహిత్వ మన్వశ్చువన్తి॥ 4

ఉభేతే విదూరజసీ పృథివ్యా, విష్ణో దేవత్వం పరమస్య విద్యే విచక్రమే
పృథివీమేష ఏతామ్, క్షేత్రాయ విష్ణుర్మనుషే దశస్యన్॥ 5

ద్రువాసో అస్యకీరయో జనాసః, ఉరుక్షితిగం సుజని మాచకార, త్రిర్దేవః
పృథివీ మేష ఏతామ్॥ విచక్రమే శతర్చసం మహిత్యా,
ప్రవిష్ణురస్తు తవ సస్త వీయాన్, త్వేషగ్(ం) హ్యస్యస్థవిరస్య నామ॥ 6

అతో దేవా అవన్తునోయతో విష్ణుర్విచక్రమే, పృథివ్యాస్సప్త ధామభిః,
ఇదం విష్ణుర్విచక్రమే త్రేధానిదధే పదమ్, సమూఢ మస్య పాగ్ం సురే॥ 7

త్రీణి పదా విచక్రమే విష్ణుర్గోపా అదాభ్యః, తతో ధర్మాణి ధారయన్॥
విష్ణోః కర్మాణి పశ్యత యతో వ్రతాని పస్పశే, ఇన్ద్రస్య యుజ్యస్సఖాః॥ 8

తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా పశ్యన్తి సూరయః॥ దివీ వచక్షురాతతమ్॥

తద్వి ప్రాసో విపన్యవో జాగృవాన్ఘస్స మిన్దతే॥ విష్ణోర్యత్పరమం పదమ్॥ 9

పర్యాప్త్యా అనంత రాయాయ సర్వస్తోమోఽతి రాత్ర ఉత్తమ మహర్భవతి॥

సర్వస్యాప్త్యై సర్వస్యజిత్యై సర్వ మేవ తేనాప్నోతి సర్వం జయతి॥

హరిఃఓమ్॥ సహనావవతు॥ సహనౌభునక్తు । సహవీర్యం కరవావహై ।

తేజస్వినా వధీతమస్తు మా విద్విషావహై॥ ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తిః॥

ఓం నారాయణాయ విద్యహే వాసుదేవాయ ధీమహి ।

తన్నో “విష్ణుః” ప్రచోదయాత్ ॥

ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తి శాన్తి :

ఇతి శ్రీ విష్ణు సూక్తం సమాప్తమ్

